

NIHAVEND

SOFYAN

ŞEKİP MEMDUH BEY
Şiir: YAHYA KEMAL BEYATLI

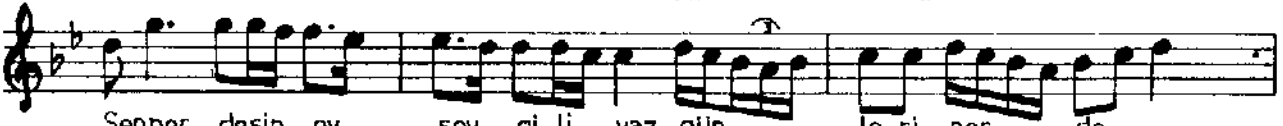
ARANAĞME

Gön lüm le o tur dum da hü zün len
Ak sam, gü nes ar tik de niz uf kun

dim o yer de dim o yer de
da sı lın di da sı lın di

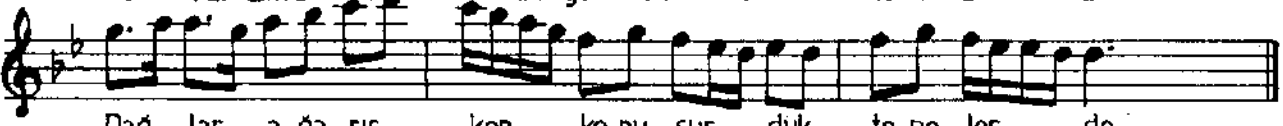
Sen ner desin ey sev gi li yaz gün le ri ner de
Hü ya gi bi yal nız ge zi nen ler ko ya in di

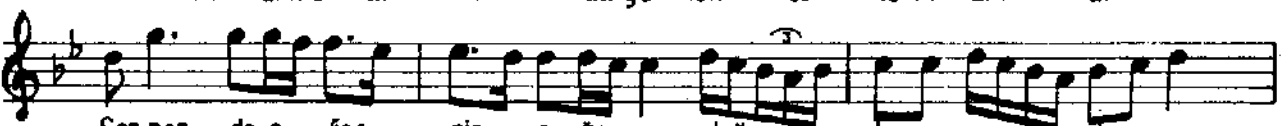
Sen ner de sin ey sev gi li yaz gün le ri ner de
Hü ya gi bi yal nız ge zi nen ler ko ya in di

Dağ lar a ğa rır ken ko nu şur duk te pe ler de
Ben kal dım u zak lar da gü nün ses le ri din di

Dağ lar a ğa rır ken ko nu şur duk te pe ler de
Ben kal dım u zak lar da gü nün ses le ri din di

Sen ner de o fec rin a ğa ran dağ la ri ner de
Gön lüm le ha ya lat gi bi ben kal dım o yer de

Sen ner de sin ey sev gi li yaz gün le ri ner de

Gönlümle oturdum da hüzünlendim o yerde
Sen neredesin ey sevgili, yaz günleri nerde
Dağlar ağarırken konuşurduk tepelerde
Sen nerde o fecrin ağaran dağları nerde
Sen neredesin ey sevgili, yaz günleri nerde

Akşam güneş artık deniz ufkunda silindi
Hülya gibi yalnız gezinenler koya indi
Ben kaldım uzaklarda günün sesleri dindi
Gönlümle hayalat gibi ben kaldım o yerde
Sen neredesin ey sevgili, yaz günleri nerde.